

ZARZĄDZENIE

Dnia 16 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

po zapoznaniu się z pismem **M.N.**,
sygnalizującym potrzebę wznowienia z urzędu postępowania zakończonego
prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 21 maja 2020 r.,
II AKa 62/20, utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia
31 października 2019 r., III K 321/17,

**1. stwierdzam brak podstaw do wszczęcia przez Sąd
Najwyższy postępowania o wznowienie z urzędu wskazanego
wyżej postępowania (art. 542 § 3 k.p.k.);**

**2. zarządzam poinformowanie skazanego o treści zarządzenia
oraz pouczenie, że na zarządzenie z punktu 1 nie przysługuje
żaden środek zaskarżenia;**

**3. zarządzam zakreślenie sprawy w repertorium KO jako
załatwionej w inny sposób.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 31 października 2019 r., III K 321/17, M.N. został uznany za
winnego czynu z art. 56 ust. 1 i 3 u.p.n. (ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o
przeciwdziałaniu narkomanii, t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 1939, ze zm.) w zb. z art. 59
ust. 1 u.p.n. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., za który wymierzono mu
karę 6 lat pozbawienia wolności i grzywnę 300 stawek dziennych, po 20 zł każda.
Po przeprowadzeniu postępowania apelacyjnego, Sąd Apelacyjny w Szczecinie

wyrokiem z dnia 21 maja 2020 r., II AKa 62/20, utrzymał w mocy wyrok Sądu I instancji.

Pismem z dnia 11 marca 2025 r. skazany M.N. zwrócił się do Prezesa Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z wnioskiem o wznowienie ww. postępowania z uwagi na zaistnienie w jego toku uchybienia z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., ze wskazaniem, że Sąd Apelacyjny orzekał po dniu 8 grudnia 2017 r., a w składzie Sądu Apelacyjnego zasiadał sędzia powołany na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 3; dalej: ustawa nowelizująca KRS). Pismo to zostało przekazane zgodnie z właściwością do Sądu Najwyższego i potraktowane jako sygnalizacja potrzeby wznowienia postępowania z urzędu.

Należało zważyć, co następuje.

Po zapoznaniu się z argumentacją skazanego i aktami sprawy należało stwierdzić brak podstaw do wszczęcia przez Sąd Najwyższy postępowania o wznowienie z urzędu postępowania wskazanego w piśmie skazanego (art. 542 § 3 k.p.k.).

Analiza akt sprawy prowadzi do wniosku, że skład Sądu Apelacyjnego w sprawie skazanego tworzyli: SSA X. Y., SSA X.1 Y.1, SSO del. do SA X.2 Y.2. Dwóch pierwszych sędziów zostało powołanych do pełnienia urzędu jeszcze przed zmianami kształtującymi w sposób wadliwy skład osobowy KRS (SSA X. Y. postanowieniem Prezydenta RP z dnia [...] 2008 r., nr [...]; SSA X.1 Y.1 postanowieniem Prezydenta RP z dnia [...] 2005 r., nr [...]). Z kolei sędzia X.2 Y.2 orzekał w tej sprawie jako Sędzia Sądu Okręgowego, delegowany do Sądu Apelacyjnego w Szczecinie przez Prezesa tegoż Sądu (dokument delegacji - k. 27 akt powiązanej sprawy V KK 472/20). Tym samym w dacie wydania prawomocnego wyroku wobec skazanego nie był Sędzią powołanym do orzekania w procedurze z udziałem wadliwie ukształtowanej KRS.

Prawdą jest, że sędzia X.2 Y.2 został następnie, już po wydaniu wyroku w tej sprawie, powołany do pełnienia urzędu sędziego w Sądzie Apelacyjnym w Szczecinie na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej przepisami ustawy nowelizującej. Natomiast Sąd Najwyższy wypowiadał się już wielokrotnie co

do tego, że pomimo wadliwości powołania tego Sędziego do Sądu Apelacyjnego w Szczecinie, Sąd ten, orzekając z jego udziałem, nie był „sądem nienależycie obsadzonym” w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. (por. m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 maja 2024 r., III KK 387/23; postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 7 maja 2024 r., III KK 144/24; z dnia 19 czerwca 2024 r., III KS 29/24; z dnia 2 października 2024 r., III KK 339/24).

W treści sygnalizacji skazany powołuje się na to, że nie otrzymał odpowiedzi na swoje pismo z zapytaniem o sposób powołania sędziów tworzących skład Sądu Apelacyjnego w jego sprawie. Tymczasem w aktach Sądu Najwyższego (k. 12) znajduje się pismo Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w Szczecinie zawierające odpowiedź na pismo skazanego z dnia 9 września 2024 r. w tym właśnie przedmiocie, opisujące sposób losowania składu, jak również zawierające informacje co do powołań sędziowskich (zbieżne z przedstawionymi w tym zarządzeniu).

W tych okolicznościach stwierdzić należało, że brak jest podstaw do wszczęcia przez Sąd Najwyższy postępowania o wznowienie z urzędu, w trybie art. 542 § 3 k.p.k., wskazanego na wstępie postępowania.

Z uwagi na powyższe okoliczności, należało zarządzić jak na wstępie.

[WB]

[r.g.]